

Abraham Jumalan edessä – ihminen kutsun, uskon ja odotuksen tiellä

www.jumalanperhe.fi

Alkuteksti – miksi tämä työkalu?

Abraham ei saanut karttaa. Hän sai sanan. Ja hänen elämänsä muuttui liikkeeksi. Abrahamin kertomus (1. Moos. 12–22) on hengellinen peili: miten Jumalan kutsu kohtaa ihmisen, miten usko kasvaa ajassa ja miten odotus, heikkous ja koetus kuuluvat matkaan.

Raamattu näyttää:

- Jumala puhuu ensin
- ihminen vastaa kuuliaisuudella
- lupaus kantaa, vaikka tie on pitkä
- Jumalan uskollisuus ei riipu ihmisen virheettömyydestä

1. KUTSU – JUMALA PUHUU ENSIN

- ”Lähde maastasi, suvustasi ja isäsi kodista siihen maahan, jonka minä sinulle osoitan.” (1. Moos. 12:1). Samaa sanomaa myös Jeesus julisti, Luukas 18:29-30. Raamatun kertomus alkaa Jumalan puheella, ei ihmisen aloitteella. ”Usko tulee kuulemisesta.” (Room. 10:17)

Mieti seuraavia väittämiä:

- Jumala kutsuu ihmistä Sanansa kautta ennen kuin tie on näkyvissä.
- Usko ei synny varmuudesta vaan Jumalan puheen kuulemisesta.
- Jumalan kutsu vaatii vastausta, ei täydellistä ymmärrystä.

2. LÄHTÖ – KUULIAISUUS ILMAN NÄKYÄ

”Niin Abram lähti, niin kuin Herra oli hänelle puhunut.” (1. Moos. 12:4)
Raamattu ei sano, että Abram ymmärsi kaiken, vain sen, että hän lähti.
”Uskon kautta Abraham lähti tietämättä, minne oli menevä.” (Hepr. 11:8)

Mieti seuraavia väittämiä:

- Kuuliaisuus Jumalalle ei edellytä koko suunnitelman näkemistä.
- Usko näkyy liikkeessä, ei vasta perillä.
- Ihminen oppii luottamaan Jumalaan kulkiessaan, ei ennen lähtöä.

3. LUPAUS – JUMALA ANTAA SANAN

”Minä teen sinusta suuren kansan ja siunaan sinut.” (1. Moos. 12:2)
Lupaus annetaan heti, mutta sen täyttymys viivästyy.
”Jumalan lupaukset eivät raukea.” (Room. 9:6)

Mieti seuraavia väittämiä:

- Jumalan lupaukset eivät ole sidottuja näkyvään todellisuuteen.
- Lupaus kantaa uskoa aikana, jolloin tulokset puuttuvat.
- Jumala pysyy sanassaan, vaikka ihminen joutuu odottamaan.

4. ODOTUS – AIKA KOETTELEE USKON

- ”Abram uskoi Herraan.” (1. Moos. 15:6) Usko liittyy odottamiseen, ei nopeaan täyttymykseen.
”Toivo, jota nähdään, ei ole toivo.” (Room. 8:24)

Mieti seuraavia väittämiä:

Odotus kuuluu uskon luonteeseen.
Jumala käyttää aikaa muokatakseen ihmisen sydäntä.
Toivo elää silloinkin, kun näkyvää vastausta ei ole.

5. HEIKKOUS – USKO EI OLE VIRHEETÖNTÄ

”Sano, että olet minun sisareni.” (1. Moos. 12:13) Raamattu ei peitä Abrahamin inhimillistä pelkoa eikä hänen virheitään.

Mieti seuraavia väittämiä:

- Jumala tuntee ihmisen heikkouden eikä hylkää häntä sen vuoksi.
- Usko ja pelko voivat esiintyä rinnakkain.
- Jumalan armo kantaa myös keskeneräistä uskoa.

Abraham Jumalan edessä – ihminen kutsun, uskon ja odotuksen tiellä

www.jumalanperhe.fi

6. KOETUS – LUOTTAMUS ÄÄRIMILLÄÄN

”Ota poikasi, ainokaisesi lisak, ja uhraa hänet.” (1. Moos. 22:2)

Raamattu ei selitä koetusta, vaan kertoo sen tapahtuneen.

”Uskon kautta Abraham uhraasi lisakin.” (Hepr. 11:17)

Mieti seuraavia väittämiä:

- Jumala koettelee uskoa, ei tuhotakseen vaan paljastaakseen sen.
- Todellinen luottamus näkyy valmiudessa luopua.
- Jumalaan turvaaminen ei aina kulje ymmärryksen kautta.

7. JUMALAN USKOLLISUUS – LUPAUS KANTAA

”Nyt minä tiedän, että sinä pelkää Jumalaa.” (1. Moos. 22:12)

Raamattu ei korosta Abrahamin täydellisyyttä vaan Jumalan uskollisuutta.

”Herra on uskollinen.” (1. Kor. 1:9)

Mieti seuraavia väittämiä:

- Jumala näkee sydämen, ei vain teot.
- Jumalan uskollisuus ei riipu ihmisen onnistumisista.
- Se, minkä Jumala aloittaa, Hän myös vie päätökseen.

8. ABRAHAM KOKO RAAMATUN VALOSSA

”Abraham uskoi Jumalaa, ja se luettiin hänelle vanhurskaudeksi.” (Room. 4:3)

”Jos te olette Kristuksen omia, te olette Abrahamin jälkeläisiä.” (Gal. 3:29)

Raamattu muistuttaa meitä Abrahamin uskosta, ei virheettömydestä.

RUKOUS

Herra Jumala, Kaikkivaltias,
Sinä, joka kutsuit Abrahamin ja sanoit:

”Vaella minun edessäni.”

Anna meille sydän, joka kuulee Sinun äänesi,
sillä kirjoitettu on:

”Usko tulee kuulemisesta.”

Opetä meitä turvaamaan Sinuun koko sydämestämme,
emmekä nojaamaan omaan ymmärrykseemme.

Vahvista meitä kulkemaan uskossa eikä näkemisessä.

Kun odotamme, anna meidän odottaa Herraa,
sillä Sinä uudistat voimamme.

Kun olemme heikkoja, ole Sinä meidän väkevyytemme,
sillä Sinun voimasi tulee täydelliseksi heikkoudessa.

Pidä meidät uskollisina,
sillä Sinä olet uskollinen.

Muistuta meitä, että Sinä täytät lupauksesi,
ja että se, minkä olet alkanut,
sen Sinä myös viet päätökseen.

Anna meidän vaeltaa pelossa ja luottamuksessa,
niin kuin Abraham uskoi Sinua
ja se luettiin hänelle vanhurskaudeksi.

Tapahtukoon meille Sinun sanasi mukaan.

Jeesuksen Kristuksen nimessä.

Aamen.